

Openbare emissiegegevens of geheime onderliggende gegevens

Emissie-eisen of onderliggende gegevens, dat is de vraag die bedrijven en overheden zich regelmatig zullen stellen. Emissie-eisen zijn openbaar. Voor onderliggende gegevens kan dat anders liggen.

De Stichting Natuur en Milieu (SNM) had de Dienst Centraal Milieubeheer Rijnmond (DCMR) gevraagd om openbaarmaking van de concentratie- en debietgegevens in de IPPC-informatiedocumenten van de raffinaderijen Shell Nederland Raffinaderij B.V., Esso Nederland B.V., Kuwait Petroleum Europoort B.V. en BP Raffinaderij Rotterdam B.V.. Kuwait Petroleum Europoort B.V. had het complete IPPC-informatiedocument inmiddels aan SNM verstrekt. De concentratie- en debietgegevens worden per installatie gemeten en geregistreerd door de raffinaderijen. DCMR hield de gegevens geheim. De rechtbank oordeelde in beroep tot openbaarmaking.

In hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State betoogden DCMR en de Vereniging Nederlandse Petroleum Industrie (VNPI) dat de concentratiegegevens niet mogen worden aangemerkt als emissiegegevens. Het zou gaan om onderliggende gegevens, die niet zelf als emissiegegevens kunnen worden beschouwd. Het gaat om (meet)methoden inclusief de materiële invulling (input) van de methoden die de kwalitatieve onderbouwing vormen van de emissiegegevens. Dat concentratiegegevens meetresultaten zijn, maakt volgens DCMR en VNPI niet dat deze niet tevens de inputgegevens zijn voor de methode om emissies te onderbouwen. De concentratiegegevens zijn daarom onderliggende gegevens, die na een belan-

genafweging vertrouwelijk kunnen worden gehouden, aldus DCMR en VNPI.

De Afdeling bestuursrechtspraak denkt daar anders over. De emissiegegevens van de raffinaderijen, uitgedrukt in vrachten per installatie, betreffen stikstofoxiden (NOx) en zwaveldioxide (SO₂). De vraag is niet of deze gegevens zijn aan te merken als milieu-informatie die betrekking heeft op emissies in het milieu, zoals bedoeld in artikel 10, vierde lid, eerste volzin, van de Wob. De vraag is of de in de IPPC-informatiedocumenten van de raffinaderijen opgenomen concentratiegegevens eveneens moeten worden aangemerkt als milieu-informatie die betrekking heeft op emissies in het milieu, als bedoeld in artikel 10, vierde lid, eerste volzin, van de Wob, of als overige milieu-informatie, als bedoeld in de tweede volzin van deze bepaling, de zogenoemde onderliggende gegevens.

In een uitspraak van 28 oktober 2009 (200901021/1/H3) had de Afdeling al geoordeeld dat zogenoemde onderliggende gegevens geen emissiegegevens zijn als bedoeld in artikel 10, vierde lid, van de Wob. Dit volgt uit het in deze bepaling gemaakte onderscheid tussen milieu-informatie die betrekking heeft op emissies in het milieu en overige milieu-informatie. Indien ook milieu-informatie die ten grondslag ligt aan emissies in het milieu aangemerkt moet worden als milieu-informatie die betrekking heeft op

emissies in het milieu zou dit onderscheid immers zinledig zijn. Die uitspraak had echter betrekking op gegevens over het brandstofverbruik van raffinaderijen op installatie- en bronniveau.

In de zaak van DCMR en VNPI ging het echter om concentratiegegevens van de uitstoot per installatie. De concentratie is de hoeveelheid stof, in dit geval stikstofoxiden (NOx) en zwaveldioxide (SO₂), die in een bepaald volume, uitgedrukt in milligram per kubieke meter lucht aanwezig is. Deze gegevens zijn volgens de Afdeling niet gelijk te stellen met gegevens over brandstofverbruik op installatie- en bronniveau. Gegevens over brandstofverbruik aan het begin van en gedurende het raffinageproces hebben slechts indirect betrekking op de uitstoot. Concentratiegegevens zijn gegevens die direct betrekking hebben op de uitstoot van een stof uit de schoorsteen en voldoen daarmee aan de definitie van emissie ingevolge artikel 1.1 van de Wm. Dat de concentratie het inputgegeven is dat met het debiet leidt tot de feitelijke emissie uitgedrukt in vrachten, maakt niet dat dit niet tevens een emissiegegeven kan zijn in de zin van artikel 10, vierde lid, eerste volzin, van de Wob.

De conclusie is dat niet alleen de emissie uitgedrukt in vracht, maar ook concentratiegegevens moeten worden aangemerkt als milieu-informatie die betrekking heeft op emissies in het milieu, als bedoeld in artikel 10, vierde lid, eerste volzin, van de Wob. Het hoger beroep is ongegrond. De gegevens zijn openbaar (ABRvS 4 mei 2010, nummer 200907818/1/H3).